

24 И пристѣпиха оученици те та го собдиха и говореха: оучителю, оучителю, загинѣваме. Я Исѣсъ стана и запрети на вѣтжратъ. и на бѣрата водна: и престанаха, и быдѣ тишина.

25 И рече имъ: гдѣ ви е вѣрата; и като се оубоаха чѣдехасе, и говореха по междѣ си: кой е прочее тѣла, шото заповѣдѣва и на вѣтрища та, и на водѣ те и го слѣшатъ;

26 И ѡпливаха въ страна та Гадаринска, коа то е ѡноа дѣ Галилеа та

27 И като излѣзена земля та срѣтна го нѣкой человекъ ѡ градъ та, кой то имаше дѣволи ѡ много години, и въ дрѣха не се ѡблѣчеше, и въ кжша не живѣеше но въ грѣбища та.

28 И като видѣ Исѣса. извика, и припадна на носѣ те мѣ, и съ големъ гласъ рече: шо имашъ да прѣвишъ съ мене, Исѣсе Сине Набѣга вышнагѡ: молимъ ти се не дѣй ме мжчи.

29 Защо то заповѣда на нечистѣатъ дѣхъ да излѣзе ѡ человекатъ: понеже ѡ много години го префѣлаше. и вжрѣзваха го съ желѣзны вериги, и клѣпы мѣтѣреха на носѣ те, и вѣрдеха го: а тѣой скжсѣваше вериги те

желѣзны, и гонешесе ѡ дѣволатъ презъ пѣстѣни те.

30 Я Исѣсъ го попыта. и рече: каквѣ ти е име то; а тѣой рече: легемъ: зашо много дѣволи влѣзоха въ него.

31 И молеха го да имъ не заповѣда да идатъ въ бѣздната.

32 И кѣше тамѡ стадо свинско големо, коѣто пасѣше въ гора та: и молаха го, да имъ повели да влѣзнатъ въ нихъ, и повелѣ имъ.

33 И излѣзоха дѣволи те ѡ человекатъ, и влѣзоха въ свинѣ те: и пѣстѣсе стадо то по брегъ та въ ѣзеро то, и издависе.

34 Я като видѣха свинарѣ те това шото быдѣ, повѣгнаха: и ѡидѣха та казѣха въ градъ та и въ села та.

35 И человекѣ те излѣзоха да видатъ оноа шото быдѣ: и доидѣха при Исѣса, и намериха человекатъ, изъ когѣто кѣха излѣзли дѣволи те, че седѣше ѡблѣченъ и смѣсленъ при носѣ те Исѣсови. и оуплашихасе.

36 Я оноа шото видѣха това. казѣха имъ, каквѣ се изкави бѣсно.

37 И моли го сичкѣо народъ ѡ страна та Гадаринска да си ѡидѣ ѡ нихъ, зашо то ги кѣше фаналъ големъ страхъ: а тѣой влѣзе